EXPEDITIONIS MVSICÆ
CLASSIS I.

MOTETTÆ
SACRÆ CONCERTATÆ
XXXVI.

XVIII. Vocales tantùm abſque Inſtrumentis:
XVIII. Vocales ac Inſtrumentales ſimul:
potiſſimùm
A 2. 3. 4. 5.
Cum nonnullis à 6: Duabus à 7: & Vna à 8:
Quæ ipſæ tamen etiam à paucioribus concini poſſunt.
Stylo moderno cultiùs elaboratæ ac in lucem datæ
à
IOANNE MELCHIORE GLETLE
BREMGARTENSI,
Eccleſiæ Cathedralis Auguſtanæ Capellæ Magiſtro.

OPVS I.

PARS II. ſeu CANTVS. II.

Cum facultate Superiorum.
Auguſtæ Vindelicorum, ſumptibus Authoris, typis Andreæ Erfurt.
ANNO Dñi MDCLXVII.

76
BIBLIO
REGIA
MONACENSIS

REVERENDISSIMO ET CELSISSIMO
SACRI ROMANI IMPERII
PRINCIPI
DOMINO
D. IOANNI CHRISTOPHORO EPISCOPO AVGVSTANO,
PRÆPOSITO AC DOMINO ELVACENSI,
Principi ac Domino meo Clementiſſimo.

EXpeditionem, REVERENDISSIME ET CELSISSIME PRINCEPS, qualem ferè memorant ſub Iaſonis imperio fuiſſe navigationem ab Argonautarum Choro inſtitutam in Colchon, ſub Auſpicijs REVERENDISSIMÆ & ILLVSTRISSIMÆ CELSITVDINIS VESTRÆ meditor in publicum; non militarem quidem illam, ſed Muſicam Expeditionem, & concertantium tamen ſonorum, ut fuerat illa pugnacium virorum, ſine ſtrepitu armorum, ſed non ſine concentu vocum, ſine tubarum clangore, ſed non ſine concordia chordarum, ſine murmure tympanorum, ſed non ſine harmoniâ numerorum: Expeditionem non maritimam quidem, & remis veliſque inambulantem Oceano, ſed tamen remigibus ſonis, quibus adornata eſt, navigantem per aëra, ut ibat illa per æquora; quod illi Argo, huic Organum, quod illi Navis, huic Clavis, quod illi Vela, huic Folia, quod illi Funes, huic Fides; nec Scala deeſt per quam aſcendant & deſcendant Notæ ceu Nautæ, nec loquax ille è Dodonæa Quercu Malus, ſive in principe Fiſtula,

la, ſive in Chely, nec in Follibus Ventus, nec in Fundamento Harmoniæ Nauticæ Pyxis, nec in Suppedaneo Carina, nec in Manubrijs Gubernaculum, nec Pondus in Gravitate; nec Proportio in Numeris, nec in Menſura Æquilibrium, & ſi qua alia huius meæ Expeditionis cum illa, aut in univerſum Muſicæ cum Navigatione affinitas vel inde probari poteſt, quòd Cantores amant humores.

Ecce autem PRINCEPS REVERENDISSIME & CELSISSIME, primam Expeditionis Claſſem in procinctu; quodque Patrocinio imprimis REVERENDISSIMÆ & ILLVSTRISSIMÆ CELSITVDINIS VESTRÆ bene ac feliciter eveniat! educo illam è prælo in prælium non aliâ ſub Teſſerâ, è portu in altum non alio ſub ſidere, ex umbra in ſolem non alio ſub omine, quàm ILLVSTRISSIMO NOMINE REVEREND^mæ^ & ILLVSTR^mæ^ CELSITVDINIS VESTRÆ. Hoc nempe ſummo Malo impoſitum regnat Apluſtre, depicta in aëreo Nobiliſſimæ Sindonis Campo cœli lætiſſima facies, qualem omnino optare ſibi Navigantes ſolent, Cœrulea, eadémque amabili Candore diſtincta, argenteis Ductibus ceu lucis puriſſimæ radijs intertexta, ac Orbe inſuper tergemino velut Concolore Sole ſplendida, quaſi nunquam defuturus eſſet Sol navigantibus eo ſub cœlo, cui tres pro Vno ſuppetant: Hoc inquam in ſummo Malo regnat Apluſtre, ſuóque ſplendore atque Illuſtriſſimâ luce nubes diſſipat, diem reſerat, pluvias abſtergit, fluctus ſternit, ventos frænat, viam ſerenat.

Et iam ſublatæ in ſpiram ſunt anchoræ, iam roſtra vergunt in mare, iam tenſa pendent è cornibus carbaſa, ſolummodò Aura deeſt; & quia non itur commodiùs aliâ, Favonium expectat Claſſis, Nutum videlicet REVERENDISS^æ^ & ILLVSTRISS^æ^ CELSITVDINIS VESTRÆ, Auram ſibi omni Favonio Faventiorem; quæ ſimul aſpiraverit, ibit in vaſtum pelagus ſine cura, & flante hac Aurâ ab afflatu tempeſtatis ſecura: ibit ad nullius pavida occurſum per Scyllæ latrantis antrum, ibit Charybdis triſtè murmurantis per voraginem, ibit per Protei diverſa ſentientis paſcua, per dulcè canentium ſtagna Dearum, delicata auribus loca, ibit nullo metu, &, durante hac Auræ tutelâ ſociatis ſibi in Celeusma Dearum vocibus, in ſymphoniam Cornibus Deorum, in morem plaudentis PATRONO SUO invehetur Nereidas inter atque Tritonas, qualis inter Delphinas Arion: ibit, ſi res tulerit, per ſyrtes quoque, per brevia, per ſaxa, per ſcopulos, & inter procellas, ſi quidem REVERENDISS^æ^ & ILLVSTRISS^æ^ CELSITVD^is^ V^æ^ Gratiam ſecum vehat, fortunæ confiſa ſuæ tutiùs, quàm olim baiula Cæſaris cymba, ubique litus inveniet, & terram tenebit: ibit denique, quò ſors feret, ſine diſcrimine, & poſtea quam ſemel placuerit REVERENDISS^æ^ & ILLVSTRISS^æ^ CELSITVDINI VESTRÆ, quicquid deinceps ab alijs acciderit, feret moderatè,

Quo-

Quocunque verò REVERENDISSIME & CELSISSIME PRINCEPS, pergat Expeditio hæc Muſica, quas demum velit in plagas ſe porrigat huius Claſſis Navigatio, à quo Nutu cœpit, ab Eodem ſemper pendebit SIDVS SVVM POLARE undique reſpectura: & quanquam aliò fortaſſe tendant Voces ac Verba, hoc eſt, Lingua, qua utitur, Magnetem tamen ego ipſi affricui, qui omnia vertat in obſequium REVERENDISS:æ & ILLVSTRISS:æ CELSITVD:is VESTRÆ, mutétque licèt tonum ac ſonum,

Semper Honos Noménque EIVS, Laudéſque manebunt.

Sic proteſtatur ille qui nullum operæ ſuæ pretium maius optat, quàm ut dici poſſit, & eſſe,

Auguſtæ IX. Iunij,
Anno MDCLXVII.

REVERENDISS: ET ILLVSTRISS: CELSITVDINIS VESTRÆ

Infimus & obſtrictiſſimus
ſervus

Joannes Melchior Gletle
Eccleſiæ Cathedr. Capellæ Magiſter.

grave.
tr.
O quale nectar infundūt angeli! ô quali muſicâ cōſonāt bea ti! ô quale
allegro.
melos cantāt ſancti! quando Ieſus rex a moris cœleſti cōvivio excipit a man-
tes, amātes animas, aman tes, amantes
animas, a man tes, aman tes animas, a mantes animas. Nec oculus
largo.
vidit, nec auris audivit, quānta pręparaverit Dn̄us gaudia diligen-
tibus ſe, dili gen tibus ſe, diligen-
vivace.
Aria.
tibus ſe, Hîc, & a la to cin cta choro cū Ie ſu tri pudi at; quicquid

eſt lau ti ti arum, hîc convi vas re creat, quicquid eſt cupe di arum, Ieſus
piano.
rex hîc præparat ij nectar, mel, & pa nis vitæ, potus ſunt, &
fercu la, hîc choreæ convivarum ſacra pangunt can tica, & concentu citha-
rarū lęta ſonat muſi ca, læ ta læ ta læta
ſonat, muſi ca, læ ta læta ſonat muſica. O felices ô be-
atos, quos hoc Ieſus invitatos paſcit in convivio, ô a mantū ſors o-
affettuoſo.
ptata, queîs tot bona præpa ra ta ſunt in hoc pa la ti o. E ia ij ô

dulcis Ieſu, rex amoris amabi liſ ſime, e ia e ia ô dul cis Ieſu, rex a-
moris amabiliſ ſime, admitte admitte & nos, admit te ij & nos, ad-
mitte ad augu ſtiſ ſimum & re gale con vi vium cœle ſtis cœleſtis aulæ
allegro.
tu æ, & dulcedine ſuaviſ ſimæ menſæ tuæ replea-
tur a nima no ſtra. Fac nos cœle ſti a guſtare fercula, fac nos ambroſi a
preſto.
liba re pocula, fac nos angelicâ mul ce ri muſicâ. Vt ſati ati, in-
e bri a ti, ex hi la ra ti tibi laudes & grati as dica-

II. 2. Cant; aut Ten; CANTUS II.

m'Deo noſtro hymnũ iucun di tatis
ij cante- -- -- --
-- m'Deo ñro, & in can ticis & ci tharis
& in can ticis, & in can ticis, in canticis, & ci-
tharis iubile m'e i, in ſolennita te be ati N.
in ſolennita te be a ti N. be a ti N. de
cuius honore glorioſus trium phat or bis & cæ lũ ex ul tat

de cuius honore glo ri oſus trium phat or bis, &
cæ lum exul tat, & cæ-
adagio.
lum ex ul tat, O quã ma gnus, quã magnꝰ es Domine
allegro.
ô quã ma gnꝰ, quã magnꝰ es Do mi ne, quã magnꝰ es in glo ri a ſancto-
grave.
rum tuo rum, ma gnꝰ & lauda bilis
& glori o ſus in ſæ cula, glorio-
ſus in ſæ cula glorio ſus in ſæcula in ſæcu-

III. 2. Cant: vel Ten: CANTUS II.

alma redemptoris, ij ma ter, quæ pervia cæ li porta manes, &
ſtel la & ſtella ma ris, & ſtel la & ſtel la &
ſtella maris ſuccur re ij ca denti ſur gere
ſurgere q̄ curat populo. Tu quę genuiſti natu râ mirante, natu-
ra miran te tuum ſan ctũ ge nito rem:
Virgo pri us ac poſterius Gabrielis ab ore ſumens
il lud a ve Gabrielis ab ore ſumẽs il-

IV. 2. Cant: vel Ten: CANTUS II.

re, lætare, læta
re, al le lu-
ia, a - - al lelu ia, al lelu-
grave.
allegro:
ia. Quia quē merui ſti portare, al lelu ia.
al lelu ia, alleluia, -
- a - -
allelu ia. Reſurre-
xit, re ſur re xit ſicut di xit, reſur re xit, reſur-
re xit ſicut di xit re ſur re xit, reſurre-

xit ſicut dixit, re ſur re xit ij
reſurre xit, reſurre xit, reſur-
rexit ſicut dixit, alleluia, allelu ia, - - -
adagio.
alle lu ia. Ora ora, ora pro nobis Deū, ora ij ora pro nobis
allegro.
De um. Allelu ia, - - - - al le lu ia, allelu-
ia, - - - - allelu ia, al le lu ia -
- - - - - alle lu ia, alleluia,

V. 2. Cant: aut Ten: CANTUS II.

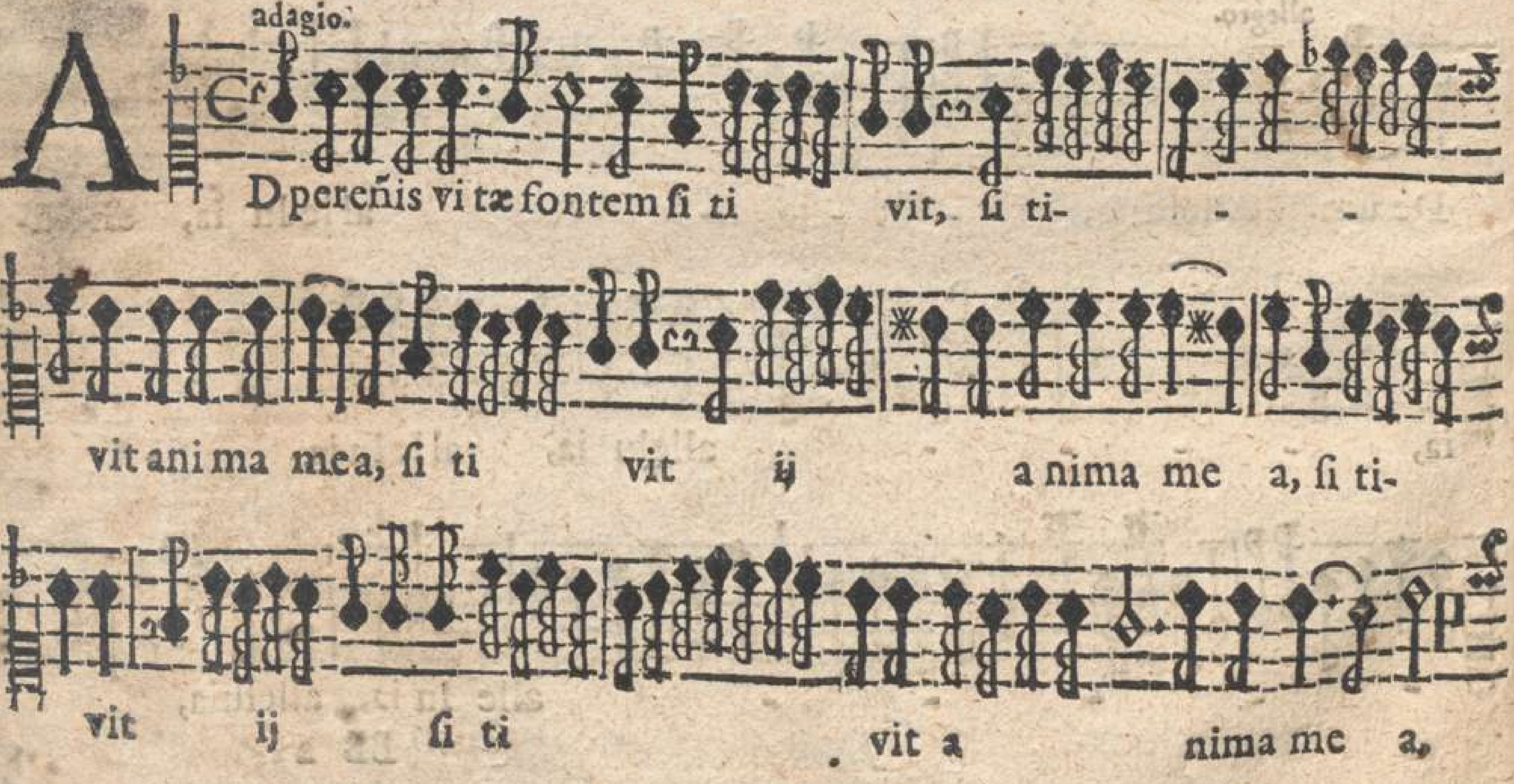

quando ij veniam quando ij veniam & appare bo ante
faciem Dei, quando ij veniam, & appare bo ante faciem
De i, & appare bo, & appare bo ante
faciem De i & appa re bo appa re bo appa-
rebo ante faciem Dei, & appare bo ante faciem Dei, quãdo ij
veniam, quando ij veniam & appare bo, appare-
bo, & appa re bo an te ij fa ciem, ante ij fa ciem De i

XV. à 3 Cant: aut Ten: CANTUS II.

cedo & ſpes noſtra ſalve, ſalve ij ſpes noſtra ſalve. Ad te
ſuſpiramus gementes & flentes, ij in hac lachrimarum valle
Eia e ia ergo advoca ta noſtra, illos tuos miſe ricordes
oculos ad nos ij conver te. Et Ieſum, & Ie ſum, ô
ô cle mens, ô ô o pi a
o o dulcis virgo ij Mari a, o dulcis virgo ij
ij ij Ma ri a.

O
largo.
Æternitas ij ô quam longa es æter nitas, ô quam
longa es æ ternitas, ô quã longa es æter nitas,
allegro.
tam di u in cœlo in
cœlo durabit auguſtiſſima bea to rũ glo ri a, bea to-
rũ beatorũ glori a;
largo.
ô longa, ſed felix æternitas!
rigoroſo.
tamdiu in in-
ferno damnatos cruci abunt atro ciſ ſima flammarum incen dì
largo.
a; ô
longa ſed di ra & in felix æ terni tas. Non ceſſabunt, nec de creſcent,
ſed durabunt, nec quieſcent im pi orum tormenta, & ſuppli ci a; ô longa, ô

XIX. à 4. Canto, & 3 Inſtr; CANTUS.

po tentiſſima Mari a ſal ve ſal ve ſal ve ſal ve ſal ve
Quibus te laudibus ef feram, ô Mater ad mi ra bilis, ô virgo fæcundiſſi ma
quo præ co nio, te ô ſancta ſanctorum omnium extol-
lam? Ecce ecce enim ij quē compre-
hendere ne queunt cæli ij in tu a ſe clau-
ſit viſcera, quē cōprehēdere nequeunt cœli
ij in tua ſe clau ſit in tu a ſe

clau ſit viſcera, quem cōprehēdere nequeunt cœli
in tua ſe clau · ſit, in tua ſe clau ſit viſcera.
grave.
Benedicta i gitur in mu li eribus bene dicta es ô Ma ri a, &
benedictus fructꝰ fructꝰ ven tris tui Ieſus. Al-
allegro.
leluia al leluia, al leluia, a -
al le lu ia, a al leluia, al le lu ia, al-
le lu ia.

grave.
MInentur. Si flumina retro greſſa fuerint cōtra vos,
ſi ignis de cœlo cadens prælie tur contra vos, ſi ex urgat præli um ad
ver ſum vos, ſi tota orbis machina ru at, ru at ſuper vos,
ſi mari a, ſi flumina, ſi montes, ſi ignis, ſi ca ſtra, ſi
adagio.
prælium, ſi infernus, ſi orbis ru ina, Hæc ergo requi es
noſtra ij in ſæculum ſæcu li ij ij
hîc habitabimus, quoniā e le gimus eam ij

XXVII. à 6. Cant: aut Ten: & 5 Inſtr: CANTUS.

Domino lauda bitur anima me-
a, au diant man ſu e ti au diant au diant manſue ti & læ-
ten tur & læten tur & læten-
tur, magnifi cate, magnifi cate Dominum mecum & exalte-
mꝰ nomen eius exaltemus in id i pſum.
Pars II. E Xqui ſi vi exqui ſi vi Dominum & ex au-
di vit me, ex-

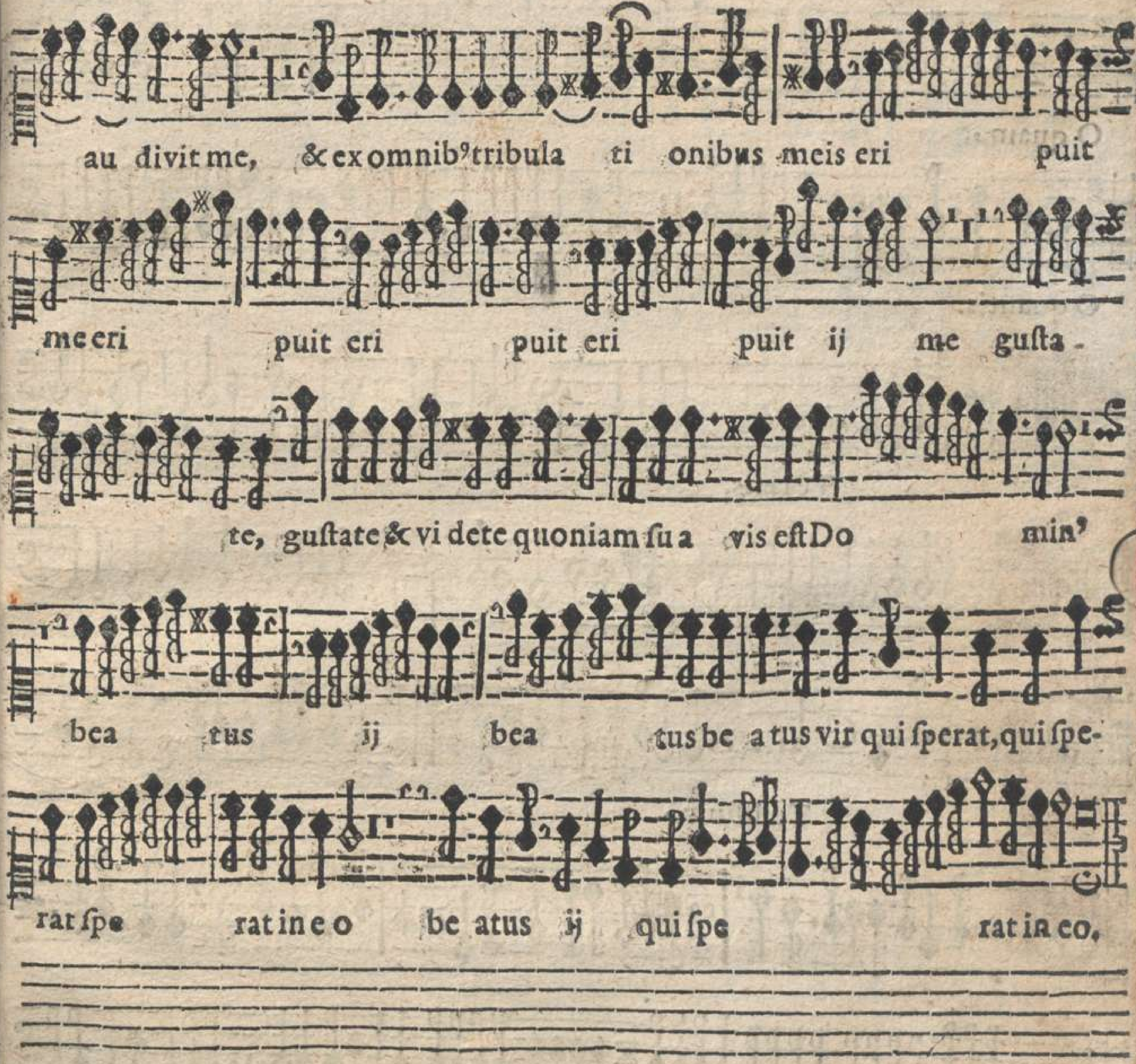

XXVIII. à 6. Alto: vel Ten: aut Cant: & 5. Iuſtr: **VIOLA II.**

O quam.
O quantis.
Te lætis.
Tu lilium.

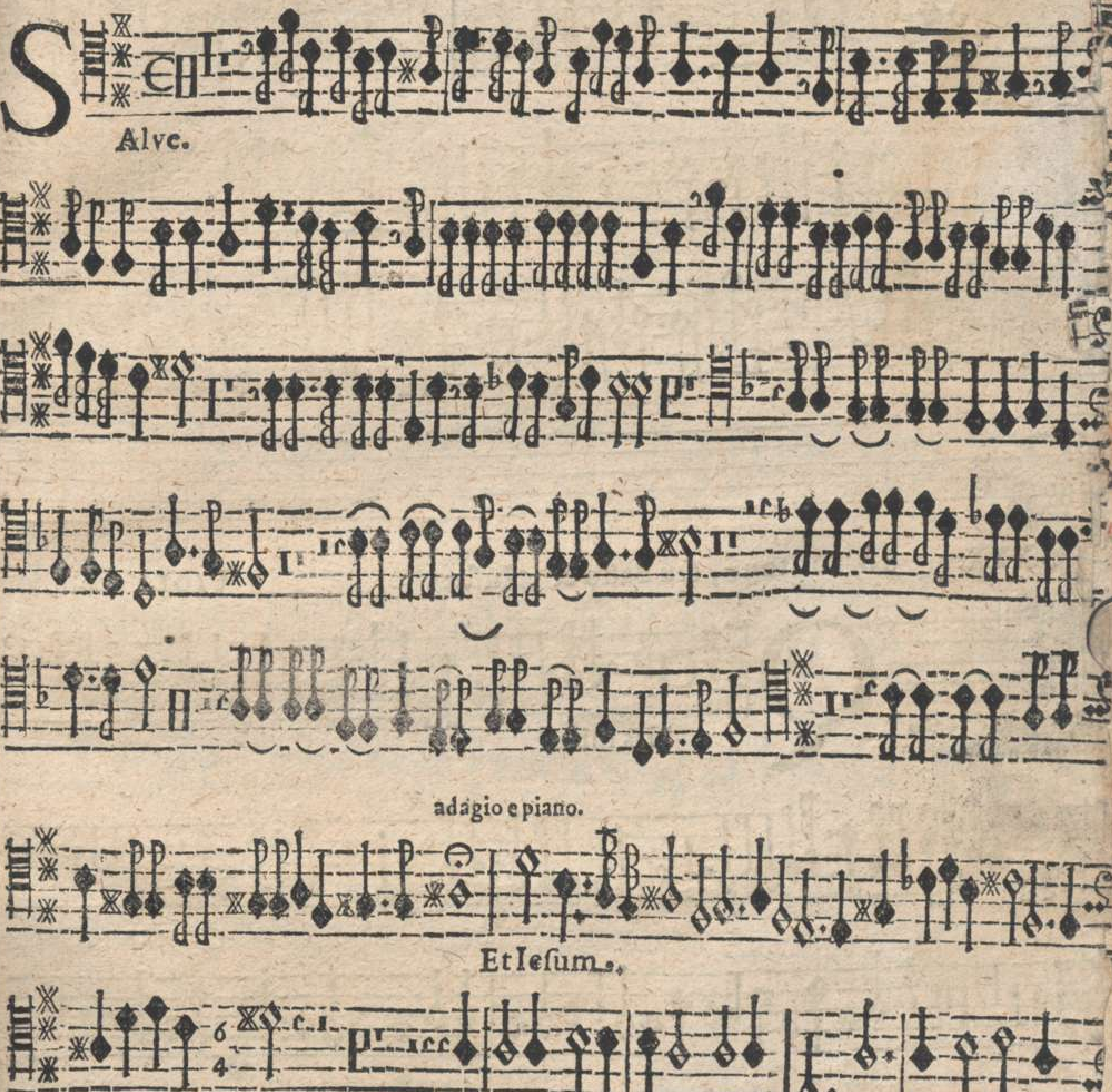
SAlve.
adagio e piano.
Et Ieſum.

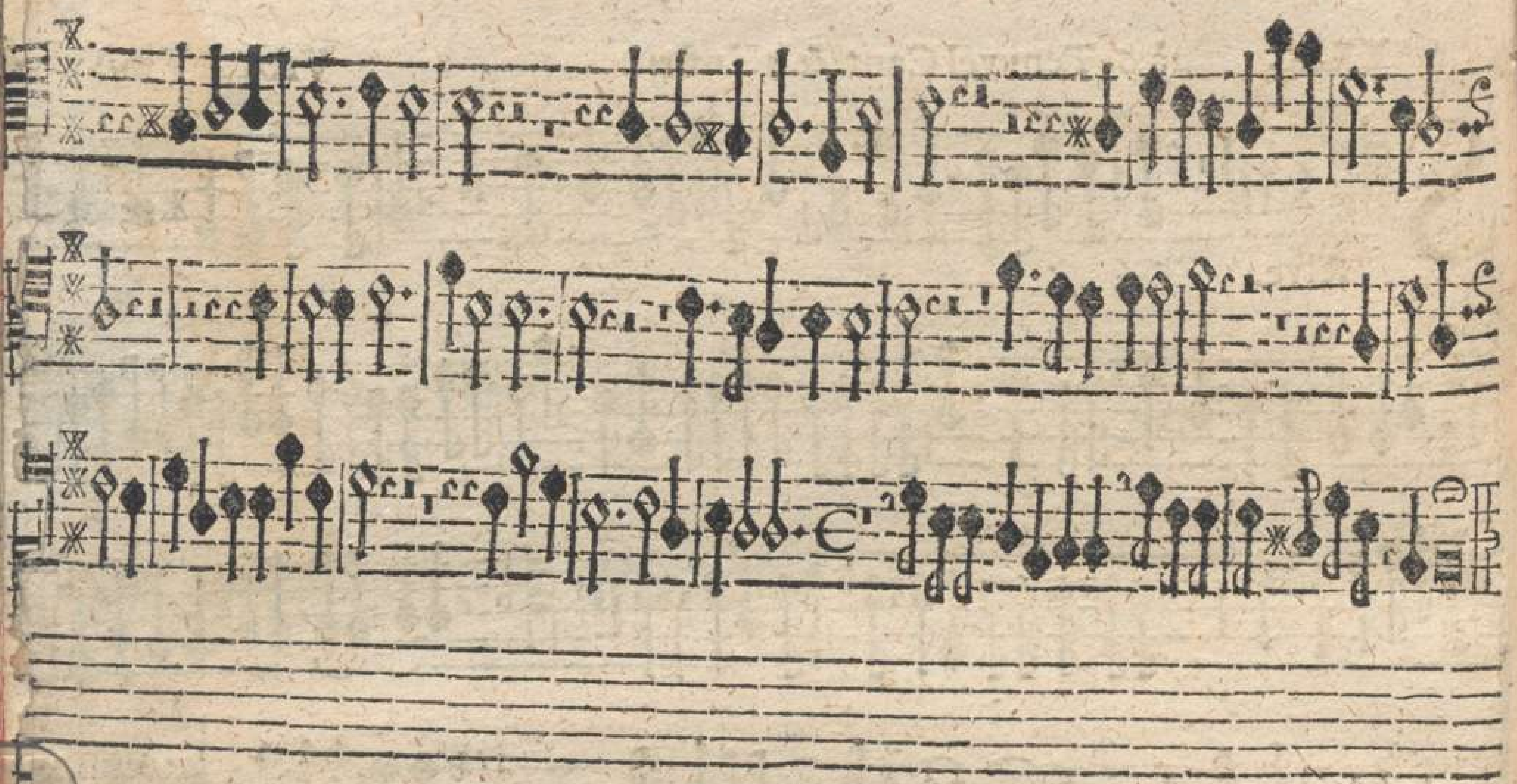

XXX. à 6. Baritono; ſeu Baſſo & 5. Inſtr: VIOLA II.

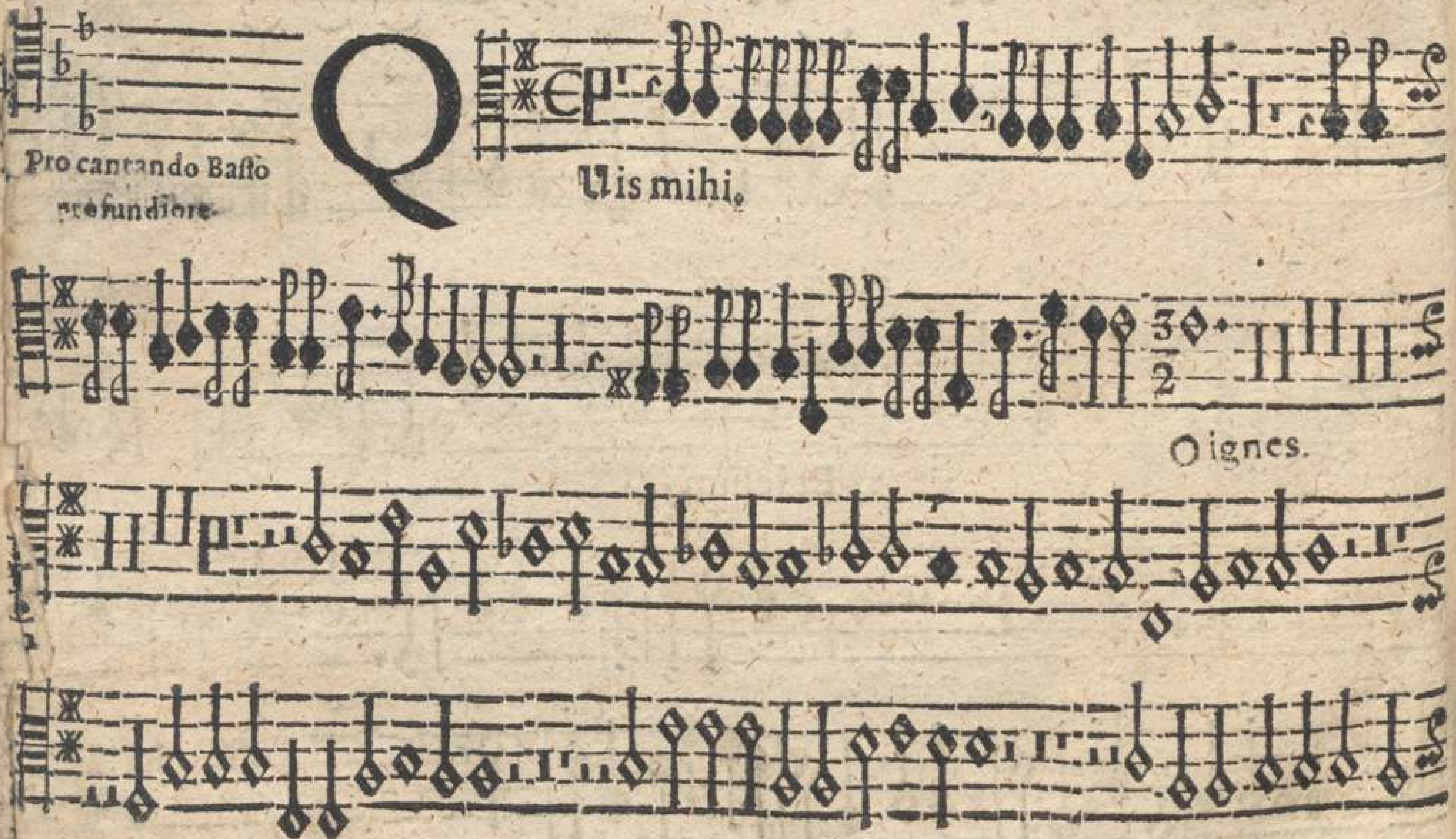

XXXI. à 6. Baſſo & 5 Inſtr; VIOLA TEN:

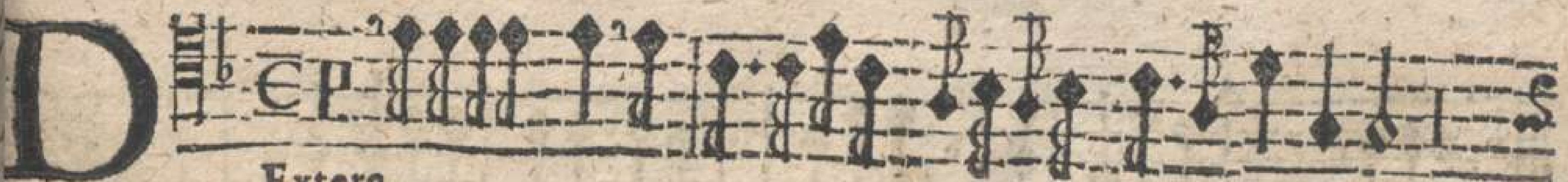

XXXII. à 6. Baſſo & 5. Inſtr; VIOLA TENO

In reliquo.

XXXIV. à 7. Cant: aut Ten: & 6 Inſtr; **CANTUS.**

ti ſur gere qui curat populo, ſuccurre caden ti ſur-
gere qui curat populo, ſuccurre caden ti ſur gere
grave.
ſur gere qui cu rat populo. Tu quæ genuiſti, tu quæ genu i ſti na-
tu râ mi ran te tuum ſanctũ geni to rem tuum ſanctũ genito rem·
vivace.
Virgo pri us ac po ſterius Gabri e lis ab o re, virgo pri us
ac po ſterius ij Gabrie lis ab o re
Virgo pri us ac po ſte ri us ij

adagio.
Gabrie lis ab o re ſumens ij ſumens illud Ave pecca-
torũ peccatorum miſerere mi ſe re re mi ſe rere, ſumens illud Ave pecca-
torum, peccato rũ miſe rere miſe rere mi ſe rere, ſumẽs illud Ave
ij peccatorum peccato rũ mi ſe rere miſe rere mi ſe-
rere, ſumens illud Ave ij ſumens illud Ave peccatorum pecca-
to rum mi ſe rere mi ſe rere mi ſere re
largo.
pec ca to rum
miſerere miſe re re.

XXXV. à 7. Alt: Ten: & 5 Inſtr: VIOLA TEN:

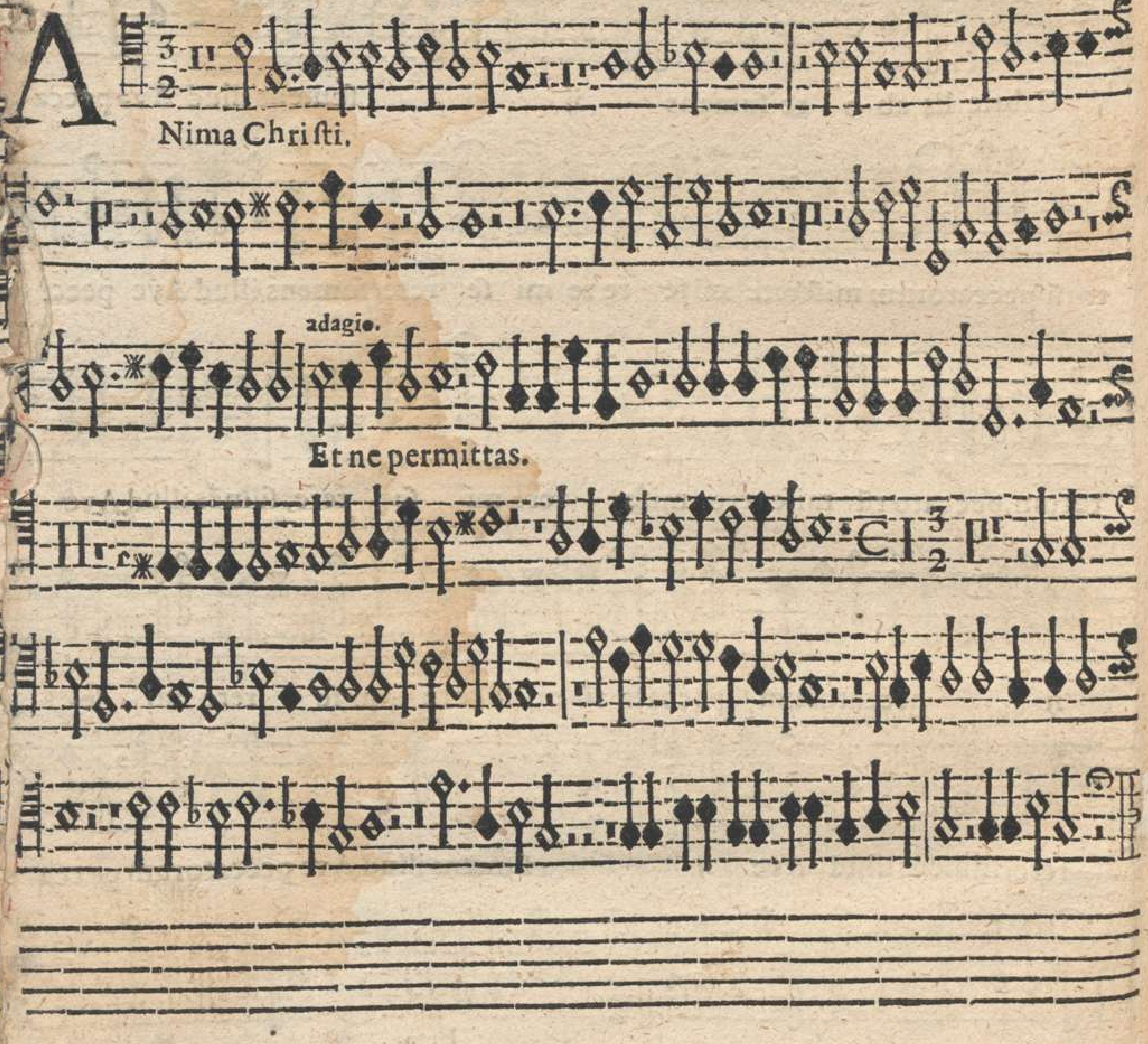

XXXVI. à 8. 6 Voc: & 2 Violin: ad lib: CANTUS II.

tu os. Sed ô Domine, vim fa ciunt nobis, qui quærunt
animas noſtras. Sed ô Domine, ſi hæc omni a ſuſti nu-
e rimus, quid e rit no bis? quis ergo ij nos ſeparabit,
quis ergo ij nos ſe pa ra bit à chari ta te tu â Domi ne, quis
ergo ij nos ſe pa ra bit? non non, non ij an gu ſti a,
non nuditas, nõ peri culũ, non perſecu ti o, non gladius quis ergo nos
ſe pa ra bit à charita te tu a Domi ne? neque mors, neque vita, nequ

ange li, nec princi pa tus neque virtutes, nec inſtan tia, neq; fu-
tura, nec fortitudo, nec al ti tudo, nec profundum, ne que creatura
a li a nos ſe para bit, à cha rita te tu a, à charita te tu a Domine.
Scimꝰ enim non ſunt ij ij condignæ ad futuram gloriam ſcimꝰ enim
quod paſſi ones huius ſæ cu li non ſunt ij ij condignę ad futurã glori
am non ſunt cõdignæ ij ad fu tu ram glo riam.

F I N I S.